

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.7.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour d'appel de Paris – Ranska) – Genentech Inc. v. Hoechst GmbH ja Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

(Asia C-567/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kilpailu — SEUT 101 artikla — Käyttölupasopimus, johon ei liity yksinoikeutta — Patentti — Patenttia ei ole loukattu — Lupamaksuvelvollisuus)

(2016/C 335/09)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Paris

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Genentech Inc.

Vastaajat: Hoechst GmbH ja Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Tuomiolauselma

SEUT 101 artiklaa on tulkittava siten, ettei sen vastaista ole se, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen käyttölupasopimuksen nojalla käyttöluvan haltijan maksettavaksi määrätään lupamaksu patentoidun teknologian käyttämisestä koko tämän sopimuksen voimassaoloajalta, jos patentti, jonka käyttöoikeus on myönnetty, mitätöidään tai sitä ei loukata, kun käyttöluvan haltija on voinut vapaasti irtisanoa kyseisen sopimuksen kohtuullisella irtisanomisajalla.

⁽¹⁾ EUVL C 73, 2.3.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 5.7.2016 (Sofiyski gradski sadin (Bulgaria) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Atanas Ognyanov

(Asia C-614/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 267 artikla — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 94 artikla — Ennakkoratkaisupyyntönsisältö — Kansallinen oikeussääntö, jossa velvoitetaan kansallinen tuomioistuin luopumaan asian käsittelystä, koska se on selostaessaan ennakkoratkaisupyyntönsä asian tosiseikat ja oikeudelliset seikat esittänyt alustavan kantansa — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 47 artiklan toinen kohta ja 48 artiklan 1 kohta)

(2016/C 335/10)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sofiyski gradski sad

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Atanas Ognyanov

Sofiyska gradska prokuraturan osallistuessa asian käsittelyyn

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 267 artiklaa ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 94 artiklaa, luettuina Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan ja 48 artiklan 1 kohdan valossa, on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle oikeussäännölle, jota tulkitaan niin, että siinä veloitetaan ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin luopumaan käsiteltävänä olevan asian käsittelystä siitä syystä, että se on ennakkoratkaisupyynnössään selostanut kyseisen asian tosiseikat ja oikeudelliset seikat.
- 2) Unionin oikeutta ja erityisesti SEUT 267 artiklaa on tulkittava siten, ettei siinä edellytetä eikä kiellä sitä, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kuulee ennakkoratkaisutuomion antamisen jälkeen uudelleen asianosaisia ja toteuttaa uusia asian selvittämistoimia, joiden johdosta se saattaa muuttaa ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä tekemiään tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia toteamuksia, kunhan kyseinen tuomioistuin antaa täyden vaikutuksen unionin tuomioistuimen antamalle tulkinnalle unionin oikeudesta.
- 3) Unionin oikeutta on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin soveltaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaista kansallista oikeussääntöä, jonka on todettu olevan unionin oikeuden vastainen.

(¹) EUVL C 96, 23.3.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 14.7.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad van Staate – Belgia) – TNS Dimarso NV v. Vlaams Gewest

(Asia C-6/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset palveluhankinnat — Direktiivi 2004/18/EY — 53 artiklan 2 kohta — Sopimuksen tekemisen perusteet — Taloudellisesti edullisin tarjous — Arviointimenetelmä — Painotussäännöt — Hankintaviranomaisen velvollisuus täsmentää hankintailmoituksessa sopimuksen tekoperusteiden painottaminen — Velvollisuuden ulottuvuus)

(2016/C 335/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Kantaja: TNS Dimarso NY

Vastaaja: Vlaams Gewest

Tuomiolauselma

Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY 53 artiklan 2 kohtaa, tarkasteltuna siitä johtuvien yhdenvertaisen kohtelun ja avoimuuden periaatteiden valossa, on tulkittava siten, että silloin, kun palveluhankintasopimus on tehtävä hankintaviranomaisen kannalta taloudellisesti edullisinta tarjousta koskevan arviointiperusteen mukaisesti, viimeksi mainitulla ei ole velvollisuutta ilmoittaa kyseistä hankintamenettelyä koskevassa hankintailmoituksessa tai tarjouspyyntöasiakirjoissa potentiaalisille tarjoajille, millaista menetelmää se aikoo soveltaa arvioidessaan ja luokitellessaan tarjoukset konkreettisesti. Kyseisellä menetelmällä ei sitä vastoin saada aiheuttaa sitä, että tarjouskilpailun perusteet ja niiden painotus muuttuu.

(¹) EUVL C 118, 13.4.2015.